

Motion till riksdagen 2010/11:Ju399

av **Anne Marie Brodén (M)**

Barn som målsägande

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att barn som bevittnar våld mellan nära anhöriga ska ses som målsägande.

Motivering

År 2006 trädde nya regler i kraft som innebär att barn som ser eller hör när en närstående vuxen blir slagen inom familjen betraktas som brottsoffer genom att de kan få brottsskadeersättning. Socialnämnderna bör också erbjuda barnen stöd och hjälp. Undertecknad välkomnar de nya reglerna men menar att lagen bör stärkas ytterligare.

Av NJA 2005 s. 712 framgår tydligt att barn som bevittnar våld i hemmet inte i nuläget på grund av detta kan anses vara målsägande enligt rättegångsbalken. I det aktuella fallet dömde Högsta domstolen en man för grov kvinnofridskränkning och slog samtidigt fast att det faktum att kvinnans barn hade bevittnat våldshändelserna inte kunde ligga till grund för att även se barnen som målsägande.

Regeringen bör därför överväga en lagändring som ger barn som upplever våld i hemmet straffrättslig status som brottsoffer. Jag anser nämligen att barnen behöver fler utkrävbara rättigheter när de upplever våld i hemmet och att det ytterligare måste markeras för alla i samhället att det är helt oacceptabelt när barn utsätts för ett sådant psykiskt lidande.

Många personer som utsätts för våld av sin partner väljer att av olika anledningar inte bryta den relationen. Om barn som upplever våld är målsägande och därmed brottsoffer i straffrättslig mening kan barnet polisanmäla brottet som begås mot honom eller henne personligen. I praktiken blir då barnet mindre beroende än i dagsläget av att vårdnadshavarna stödjer barnet i en sådan anmälan. Detta innebär bland annat att barnet kan förhöras i målet

Fel! Okänt namn på

även om vårdnadshavaren motsätter sig detta i de fall då exempelvis vårdnadshavaren är misstänkt.

Det skulle därtill innebära ett viktigt ställningstagande från statens sida att låta dessa barn få straffrättslig status som brottsoffer. Detta är viktigt exempelvis för att ge signaler till barnet ifråga, och till barn i allmänhet, om vad som är rätt och fel samt för att ge barnet en känsla av upprättelse. Det kan också vara betydelsefullt för barnets rehabilitering att skulden tydligt läggs på våldsutövaren.

Att låta barnen bli målsägande skulle innebära en viktig markering från samhällets sida och visa på hur vi ser på barn och deras rättigheter. Med målsägandestatus skulle barnet få rätt till en särskild företrädare som bevakar barnets intresse under förundersökning och i en eventuell rättegång. Detta innebär bland annat att barnet kan förhöras i målet även om vårdnadshavaren motsätter sig detta i de fall då exempelvis vårdnadshavaren är misstänkt. Mot bakgrund av det anförda finns således anledning för regeringen att se över begreppet målsägande, i syfte att låta det omfatta även barn som bevittnat våld mellan nära anhöriga, exempelvis föräldrar.

Stockholm den 22 oktober 2010

Anne Marie Brodén (M)